

Carta oberta a CNEWS

Barcelona, 17 d'octubre del 2017

Senyors Desarbres, Mathias i Elkabbach,

Us adreçem aquest escrit arran de l'emissió d'una entrevista el 12 d'octubre passat en la vostra televisió, en què el ministre d'extersiors espanyol, Alfonso Dastis, va mentir deliberadament sobre la situació de reconeixement de les llengües que es parlen a Catalunya. El ministre espanyol va projectar una situació segons la qual el català seria la llengua que gaudeix de més respecte i protecció a Catalunya i els parlants de castellà hi són perseguits. A més, va afirmar que el castellà també està perseguit a l'escola catalana, en dir a l'entrevistador, el Sr. Elkabbach, que és cert que és possible estudiar anglès, francès o alemany, però no castellà a Catalunya.

La intervenció del Sr. Dastis apareix en el context actual en què l'autodeterminació de Catalunya és un tema de debat internacional i respon a la voluntat de desprestigiar les aspiracions catalanes a partir d'atribuir al poble català mala fe en les accions, infantilitzar-lo i criminalitzar-lo. La intervenció demostra que el govern espanyol no té cap inconvenient d'utilitzar la mentida i la difamació com a armes de propaganda, atès que, com exposarem a continuació, la situació que descriuen no només no és real, sinó que pretén amagar una realitat ben diferent: la dels atacs continus que ha rebut i encara rep la llengua catalana per part de les institucions espanyoles.

La situació de la llengua catalana

El català és una llengua mitjana d'Europa, d'uns 10 milions de parlants, més de 6 milions dels quals viuen a Catalunya. El 80,4% de la població catalana parla català i el 94,6% l'entén. És la llengua franca de les administracions locals i catalanes i la llengua de les emissores de ràdio més escoltades al territori i de molts canals de televisió i diaris digitals i en paper. També és una llengua àmpliament utilitzada en el món dels negocis. Actualment, la majoria de les principals empreses associades a les noves tecnologies poden funcionar plenament en català; aquest és el cas de Google, Apple, Facebook, Twitter, YouTube, Wikipedia i Whatsapp, però també dels webs de multinacionals com Ikea, Nestlé, Danone o Nike. A més, el 83% dels telèfons mòbils que es venen a Catalunya disposen de menús en català.

Aquesta vitalitat, però, no es correspon amb la situació de reconeixement legal que li atorga l'estat espanyol. No hi ha a Europa ni en les democràcies occidentals una comunitat lingüística de mida similar i de vitalitat comparable a la catalana que tingui tan poc reconeixement legal, ni en els casos de comunitats que són la llengua principal d'un estat –com ara la danesa, la noruega o l'eslovaca– ni en els casos en què pertanyen a estats que reconeixen la seva pluralitat, com ara Bèlgica, Suïssa, Finlàndia o el Canadà. Podeu llegir en francès diverses dades de la situació de la llengua catalana a la guia «[La langue catalane](#)».

A fi que pugueu copsar quina és la situació de manca de reconeixement:

- El català no és llengua oficial de l'Estat i està vetat que sigui llengua oficial a la Unió Europea (11 de les llengües oficials tenen menys parlants que el català).

No hi ha cap llengua pròpia d'Europa de característiques similars que no sigui oficial d'estat.

- Els [informes](#) del Consell d'Europa del compliment de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries assenyalen desenes d'incompliments i demostren que l'estat espanyol ignora la majoria de recomanacions que li adrecen.
- Els funcionaris estatals que treballen a Catalunya han de saber espanyol, però no català. Els tribunals espanyols van impedir que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya igualés aquesta situació, i les corts espanyoles hi voten sistemàticament en contra.
- Els parlants de català pateixen contínuament casos de discriminació per part de l'administració espanyola, a Catalunya i en altres territoris catalanòfons d'Espanya, pel fet d'expressar-se en català. [Report](#) (en anglès).
- Molts dels principals tràmits ciutadans han de fer-se per Internet, però només un 1,6% del webs públics estatals es troben plenament disponibles en català. [Report](#) (en anglès).
- No es respecta el dret de tramitar procediments judicials en català. [Report](#) (en català).
- El Govern i les Corts espanyoles aproven anualment desenes de normatives que imposen l'ús del castellà a Catalunya. En són exemples la imposició del castellà com a única llengua de [comunicació amb l'Oficina espanyola de patents](#) i marques, com a [requisit lingüístic únic per als vigilants de seguretat privats](#) o com a sola llengua en què es poden presentar les tesis doctorals contra la violència de gènere si volen optar a la [convocatòria de premis que organitza el govern espanyol](#). Aquí podeu llegir-ne el nostre [darrer report](#) (en català).

- La Constitució espanyola obliga tots els ciutadans a entendre el castellà, sense distincions per territori. Aquesta és un fet inèdit en les democràcies occidentals, atès que aquesta situació només existeix a Espanya i Bulgària.
- El dret d'expressar-se en espanyol a l'administració està garantit, no només per la Constitució espanyola, sinó per la legislació lingüística catalana ([Llei 1/1998, de política lingüística](#), versió en anglès). En canvi, és restringit el dret d'expressar-se en català a l'administració espanyola. Els organismes estatals que, tot i prestar serveis a Catalunya, no hi tenen seu física, no garanteixen l'atenció en català a la ciutadania.

El model lingüístic de l'escola catalana

Els catalans reivindicuem la nostra llengua pròpia però estem oberts al món, ho demostrem amb fets i tenim com a objectiu que els nostres joves no només siguin bilingües, sinó que es puguin expressar correctament amb tantes llengües com sigui possible. Al llarg de tots aquests anys, els alumnes catalans han assolit els objectius lingüístics del coneixement de les dues llengües oficials del nostre país, el català i el castellà. En aquest segon cas, fins i tot millorant la mitjana estatal i per sobre de comunitats monolingües, segons dades del mateix ministeri d'educació de l'estat.

Els estudiants de Catalunya treuen una puntuació més elevada en la prova de selectivitat de castellà que en la de català al Principat. Si observem les notes mitjanes de les proves de selectivitat per a les assignatures de Llengua catalana i Literatura i de Llengua castellana podem comprovar que els estudiants catalans obtenen resultats més bons per a la llengua castellana que per al català, malgrat que les dues proves són molt semblants.

Rebutgem els atacs que aquests darrers dies està rebent l'escola catalana. Aquest fet atempta clarament contra un dels elements bàsics de l'escola catalana, un model que ha funcionat amb èxit els darrers trenta anys i gràcies al qual la nostra societat gaudeix d'un bon nivell d'educació i cohesió social. La immersió lingüística ha de continuar essent un dels actius principals per aconseguir una societat cohesionada, en què no hi hagi separació entre comunitats ni discriminacions de cap mena.

L'escola catalana és un model educatiu consolidat, basat en la no-separació dels infants i joves per raó de llengua i que fa possible el coneixement de les dues llengües oficials per part de l'alumnat en acabar l'ensenyament obligatori, tot afavorint la cohesió social i la igualtat d'oportunitats.

La immersió lingüística i la consideració del català com a llengua vehicular han donat força i solidesa a aquest model, el qual ha estat motiu de reconeixement per part de diverses institucions internacionals, i és un referent com a model pedagògic eficient en el Marc Europeu de les Llengües. Aquest model lingüístic ha contribuït de manera decisiva a pal·liar el greu desequilibri que en diferents àmbits viu el català, la llengua pròpia de Catalunya, respecte del castellà, [com podreu veure en l'informe *La immersió lingüística a Catalunya: un model eficaç i exitós*](#).

L'actual model d'escola és el resultat dels esforços de tota la societat catalana, especialment de la comunitat educativa, que amb un consens absolut entorn del model lingüístic i amb la implicació dels pares i mares i del professorat, ha treballat diàriament per tenir una escola catalana, democràtica i de qualitat.

Amb l'arribada d'un nombre important de famílies nouvingudes durant la primera dècada del segle XXI, aquest model d'escola ha ajudat a mantenir la cohesió social del país i s'ha demostrat eficaç en l'acollida i l'arrelament dels infants i joves de les darreres onades immigratòries. A més, situa un escenari nou de multilingüisme que afavoreix l'excel·lència en la competència comunicativa.

Per últim, com a entitat interessada en els afers lingüístics, ens agradaria fer ús del dret de rèplica en el seu mitjà respecte d'aquesta qüestió. També els convidem a venir a Catalunya i visitar tantes escoles com vulguin per a constatar la realitat i, de manera objectiva, comprovar com un ministre espanyol els ha enganyat.

A la seva disposició, cordialment,

Òscar Escuder i de la Torre
President de la Plataforma per la Llengua